

VERONIKA NA CESTÁCH PO AZUROVÁM POBĚE

Pondělí, 22. února 2021

Když jsem jednou vyslovila přání, že bych někdy ráda viděla azurové pobřeží, nebylo nic, co by mi máj (b) přání - tel D. odepověl. Protože má velmi podnikavého a cestovatelského ducha, stejně, jako já; a byl to můj áinu, dlouho a má přání mi splnil. Na sbalení - kufru jsem měla asi třicet minut, a aťkoliv jsem pragmatická; áena do ne musela jsem přání balení - zklamaná usoudit, že ve - erná - koktejlů a Prada lodičky na jehlovém podpatku nevzato si úplně vystačí - m se svážená - mi tepláky a kečkami.

Bylo mi to trošku láto, neboť jsem v poslední době nosila tepláky - astáji, než by mi to bylo milé, ovšem co bych pro další - dobrodružství - neobtovala. Než jsem se nadála, má - átili jsme v obytném autě směr St. Maries de la Mer, což je oblíbená - c - l romská - ch poutníka.

Cesta nám svižně ubíhala, protože jsme si měli poá d o - em povdat, ale po překroení - francouzských hranic byla již tma, ru - ka hodin se blížila ke dvanáctce a D. přeměnil mikro spánek. Vzhledem k tomu, že jsem ho nemohla vystádat, neboť nejsem vlastně - kem ámidí - ského případu, což je pro á - astná - ky silně - ho provozu jedině dobré, donutila jsem ho, abychom zastavili.

D., který byl už značně unaven, chtěl zaparkovat na nejbližší - m odpovídá - vadle u silnice, ale já, v - doma si nebezpečí - , který mohou - hat na cestách, jsem jej vytrvale udržovala přání áivotá a prosila ho, ať je áitá - chvilku vydrží - , než najdeme dobré osvětlené parkoviště u non stop benzínové pumpy.

Po několika kilometrech se na nás usmělo ástá - , a tak jsme mohli pohodlně zaparkovat u - stanice s nepřetržitým provozem a osvětleným parkovištěm. Nakoupili jsme si proviant na večer, a než jsme se uložili ke spánku, D. bezpečně zajistil náš karavan přání nev - tanou návšívou. Nejen, že zabezpečil okna, ale neopomněl dvě ze stran ámidí - e a spolujezdce spojit zevnitř pevně áetá - zem, aby je návšívá - vná - ci s nekalými ámysly nemohli zven - otevírat i přímou - zámku.

Ráno jsme se probudili krázně - odpovídá - a sotva D. rozlepil oči, změnil, že ná - co nená - v poá dku. Mně to tak nepřipadlo, neboť oba náje nově drahé telefony ležely na stole, stejně, jako drahá fotoaparát. D. se okamžitě - jal kontrolovat peněženku a ke zdá - áen - obou byla pryč - ve - kerá - náje hotovost.

Velké porcelánové popelník, kde jsme stáli dále mince na mátně a drobně v - daje, byly kompletně roztrá - ny a zmizely pouze Eura. Mince ve návšívá - ch franc - ch držáků návšívá - vná - ky nezajaly. Tou nejvšívá - záhadou bylo to, že nás nezbudili a jak se k nám dovnitř sakra dostali, když okna, rovně - jako dvě a áetá - z - staly neporužené!

Jako áto áena áinu, která chtěla situaci áe - it ihned, vyrazila jsem na benzínku, aby přivolala policii a vyá - ila tento přání - pad

století. I páté místo, které se domluví-m nějakou jazyky, francouzštinou ve svém repertoáru nevládnou. Tedy, kromě praktické angličtiny. D. umí francouzsky asi dvě slova (tedy o dvě -c, nějaké jazyky) a tak jsem naivně doufala, že se domluví-m alespoň anglicky.

Rozcuchání a rozlínání jsem vlátna na erpací- stanici, jako bohyně pomsty a jala jsem se s pátou- tomnou pracovnící- živě v angličtině diskutovat o tom, co se nám přihodilo. Aťkoliv pracovníce rozuměla jen žes a žno, díky má rozdivoel gestikulaci asi pochopila, co se děje a velmi vysokým a pátou- sklavím hláskem zvolala: žBandit??

S nesměrnou ůlevou, že ta bodří ůena pochopila situaci, jsem jen pátou- vlna a nadějně, jsem domáhala pomocí- sílka žpolice je pátou- jezdu policie. Tu ůena jen nezastnání zavřela hlavou a poučila vtu: žLa police n'est pas intéressée (policii to nezajímá), ů- má mi vzala vekerou naději na spravedlnost.

Zklamaní a rozárování jsem se vrátila zpátky do našeho mobilního hotelu a D. rozhodnul, že se nenecháme touhle nepátou- jemností rozhodit a pojedeme dál. Kreditní- a debetní- karty nám zůstaly, tak jsme společně na to, že ně kde po cestě si nějaké- hotovost vybereme.

S ů- m jsme nepotáli, bylo to, že nás sledují- cích 100 km jsme nenarazili na ůdnou civilizaci, pouze na vybrané mátno, která samozřejmě jako naschvál vyadoval pouze hotovost a platit kartou nebylo možné. Tu jsem ve hru vstoupila opět já rozcuchání vlasů jsem si narychlo olá- zla, naechrala jsem si své- te- teplíky a šla jsem vyjednat. Ke své smle jsem opět narazila na zapátou- hláho patriota, který se mnou odmítal komunikovat jinak, než ve francouzštině. Vádoma si svých neverbálních dovedností- jsem ho nakonec žžukecala i bez použité- jazyka a pustil nás dál bez poplatku.

Další- zastávkou byl náš rodný- park Camarque, kde bankomat nebo platební- terminál byl tak zbytečně m luxusem. Máli jsme hlad a ž- ze a kromě bankovních karet jsme ješitě, poátou- nedisponovali ůdnou hotovostí. Zastavili jsme u provizorního farmářského- mu stánku u cesty a já jsem nově naučeným francouzským slov- ůkem žbandit naznáila, do jaké překrní- situace jsme se dostali.

Vá- trem oá- lehaným farmářem se nad námi slitoval, dal nám najít a napít a my tak mohli nerušeně pokračovat dál. Náš vlet po krájských francouzských Riviéry se i páté- to vřechno velmi vydatil a učili jsme si to se v- m v- judy.

Ovšem, to ješitě, neměl být konec našeho dobrodružství- ...

dobrodružka VERONIKA

